

[Ministeren for offentlige arbejder.]

væsenet har hele tiden givet overskud og postvæsenet underskud. Der er ikke ved tidligere lejligheder fra nogen ordførers side fremført indvendinger imod, at postvæsenet skulle hvile i sig selv. Det kan jo være — der sidder i øjeblikket en kommission, som jeg har nedsat — at der inden for en overskuelig tid finder en adskillelse sted; det kan jeg ikke sige noget om, for kommissionen arbejder, men det er i hvert fald noget, man må se i øjnene. Jeg mener, at det ville være ret uheldigt, hvis man den dag, da post- og telegrafvæsenet skulle adskilles fuldkommen, måtte stå med et meget stort underskud for den ene tjenestegren. Så ville man være nødsaget til at finde frem til midler for at kunne dække dette. Derfor synes jeg, det er rigtigt, at postvæsenet nogenlunde må hvile i sig selv, og det er det, der er baggrunden for lovforslaget.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen siger, at når man nu har den opfattelse, var der så ikke god grund til at se på teleafgifterne? For når det er teleafgifterne, der giver overskuddet, og man vil have tingene til at hvile i sig selv, så kunne der jo være god grund til at tale om en nedsættelse på dette område; det er jo fortrinsvis de samme kunder. Det er vel i og for sig en logisk tankegang, hvis postvæsenet skal hvile i sig selv — det er ikke meningen, at det skal indtjene de store summer, men det skal være en pæn forretning — og når televæsenet giver et pænt overskud, at man så hjalp kunderne i televæsenet ved at nedsætte afgifterne.

Dertil vil jeg gerne sige to ting. Vi står over for så store investeringsopgaver på hele televæsenets område, at selv om televæsenet indtjener et ret pænt overskud hvert år til staten, er det i virkeligheden små penge i forhold til, hvad vi i de kommende 10-20 år skal investere. Derfor er det rimeligt, at man har et vist overskud på dette område, så at staten ikke i alt for høj grad skal lægge penge ud til de investeringer, der skal finde sted her. Dertil kommer endelig — og det er noget temmelig afgørende — at med den fart, der har været i udviklingen, er vi så langt med televæsenet i dag, at hvis vi ville billiggøre taksterne, ville vi meget nemt komme ud for et sammenbrud, idet vi faktisk ikke er i stand til

at ekspedere ret meget mere, end vi har i øjeblikket. Hvis man altså sætter taksterne ned, må man forudse større udnyttelse, og vi er bange for, at takstnedsættelse på disse områder ville medføre et sammenbrud. De to ting, jeg her har nævnt, er i og for sig årsagen til, at man ikke forfølger logikken i den tanke, at når der er et stort overskud på teleafgifterne, kunne man nedsætte taksterne her.

Dernæst omtalte det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen — på en meget blid måde i forhold til tidligere, synes jeg — forhøjelsen af portoen for dagblade og ugeblade. Jeg forstår godt, at man gør nogle bemærkninger herom, men jeg tror ikke, at det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen — dette gælder også det ærede medlem hr. Jørgen Jensen — rigtigt i tankerne er gået tilbage til, hvad det var, vi drøftede, da vi sidst talte om disse problemer. Det, vi dengang drøftede, var jo, at vi med hensyn til taksten for udbringningen af ugeblade og aviser var kommet langt bagefter; vi var ikke fulgt med i de almindelige takstforhøjelser, og derfor var der kommet den store forskel, som der nu engang var, og som ikke blev udlignet sidste gang.

Jeg husker tydeligt, at det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen ved tidligere behandlinger af postlovsændringer i det høje ting i hvert fald har givet udtryk for, at han kunne forstå, at man kom med forslag om en forhøjelse, der repræsenterede den merudgift, som postvæsenet havde haft, siden tinget sidst behandlede spørgsmålet om takster. Nærværende lovforslag er udtryk for det samme. Man stiller forslag om en forhøjelse i forhold til, hvad den faktiske merudgift har været, siden vi sidst behandlede et tilsvarende lovforslag i 1961. Derfor har jeg egentlig ment at være i overensstemmelse med dem, som tidligere har kritiseret de meget store portoforhøjelser for dag- og ugeblade, og jeg beklager altså, hvis der er sket en misforståelse her; jeg har faktisk ment, at det var helt i overensstemmelse med tidligere aftaler.

Nu kan man selvfølgelig i nogen grad have ret i, at det ser lidt tosset ud at komme med forslag om en forhøjelse, før den sidst vedtagne forhøjelse var trådt i kraft, og derfor foreslår vi, at den nye forhøjelse først skal træde i kraft til næste år. Jeg